

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa A. G.
przeciwko Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego Samodzielny Publiczny
Zakład Opieki Zdrowotnej w Z.
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 5 maja 2015 r., sygn. akt IV Pa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

**2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 (sto
dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa
procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 5 maja 2015 r., IV Pa (...) Sąd Okręgowy w Z. oddalił apelację
A G. (powód) wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w Z. z 25 lutego 2015 r.,
oddalającego powództwo powoda o przywrócenie do pracy.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód,
zaskarżając go w całości.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na
przesłance jej oczywistej zasadności, której powód dopatruje się w rażącym
naruszeniu przez Sąd Okręgowy przepisów prawa materialnego oraz przepisów

postępowania, przez przyjęcie zasadności i zgodności z prawem rozwiązania zawartej z powodem umowy o pracę bez wypowiedzenia, mimo nieuwzględnienia przyczyn i okoliczności, w których powód dopuścił się naruszenia obowiązków pracowniczych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego SP ZOZ w Z. (pozwany) wniosła o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przytoczony przepis pozwala Sądowi Najwyższemu na wstępną, merytoryczną ocenę wniesionej skargi kasacyjnej i zbadanie, czy za jej rozpoznaniem przemawia interes społeczny. Skarga kasacyjna jest środkiem prawnym funkcjonującym przede wszystkim w interesie publicznym, który z kolei przemawia za skoncentrowaniem się Sądu Najwyższego na sprawach najpoważniejszych i precedensowych (postanowienie Sądu Najwyższego z 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15, LEX nr 1770910).

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., zachodzi tylko wtedy, gdy dla przeciętnego prawnika z samej treści skargi - bez pogłębionej analizy i jurydycznych dociekań - w sposób jednoznaczny wynika, że wskazane w niej podstawy zasługują na uwzględnienie. Skarżący, powołując się na przesłankę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. powinien wykazać oczywistą zasadność skargi kasacyjnej przejawiającą się kwalifikowanym charakterem naruszenia przepisów prawa (postanowienie Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2015 r., III SK 57/14, LEX nr 1731109). Rzeczą skarżącego jest

wykazanie, że zasadność skargi kasacyjnej jest oczywista, a więc dostrzegalna *prima vista* oraz że każdy prawnik bez przeprowadzania wnikliwej analizy powinien dojść do wniosku, że zaskarżone orzeczenie jest jaskrawo nieprawidłowe.

Powód, powołujący się na wystąpienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej nie wykazał tak rozumianej przesłanki przedsądu. Prezentowany przez powoda w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pogląd, iż oczywiste naruszenie prawa przez Sąd drugiej instancji przejawia się w nieuwzględnieniu okoliczności powodujących naruszenie przez powoda obowiązków pracowniczych, stanowi jedynie polemikę z ustaleniami faktycznymi, dokonanymi przez ten Sąd, w żaden sposób nie wykazuje jednak, iż Sąd Okręgowy dopuścił się rażącego naruszenia prawa, które uzasadniałoby twierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest oczywiście uzasadniona.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.